

Обичамъ я!

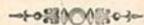
Обичамъ зимата студена,
Кога е въ бѣла тя прѣмѣна,
Зашото тѣй е по-красива
И дивна—сѫща самодива!

Коситѣ нейни свѣтлозлатни,
Очитѣ ѝ съ лжчи богати,
Странитѣ ѝ алени отъ мразъ—
О, какъ я много обичамъ азъ! . . .

Люб. Бобевски.

Пожаръ въ село.

(Истинска случка)

анъ, танъ“, избучаха двѣ пушки
въ нощната тѣмнина. Кучетата лав-
наха и жално завиха.

„Тичайте“ . . . прогърмѣ дебелъ
мжжки гласъ, който се понесе по-
дѣлото село отъ силния вѣтъръ.

Църковната камбана заудрѣ и
гласа ѝ се страшно носѣше изъ тѣм-
ната нощь . . .

